

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolæ per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Med. I. De Humilitate Religiosi vel Sacerdotis

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48834)

Confidera III. An & quomodo has conditiones obser-
uaveris hæctenus, & deinceps observare velis. Colloquium
ad B. V.

Punctum III.

Confidera I. Quid potissimum te impediverit, quò mi-
nus vocem superiorum, atque adèò ipsius etiam Dei minùs
promptè audires? an non ea ipsa reperies impedimenta,
quæ aurem corporalem à vocibus distinctè audiendis impe-
diunt? an non 1. obstitit, quòd Organum fuerit destructum,
scilicet auris mentis, id est, intellectus, dum non credidit
firmiter, superiorem referre Personam ipsius Dei? an non 2.
obstitit, quòd auris, digito, id est, carnalibus desiderijs, aut
ceterà, id est fluxis voluptatibus obscurata sit? an non 3. ob-
stitit, strepitus curarum persuadens, te minùs sufficientem esse
ad tam multa simul imperia superiorum exequenda? an
non 4. obstitit tumultus hominum, quorum sinistra de te ju-
dicia, murmuràque te à veloci eorum, quæ imperantur, exe-
cutione impedivit?

Confidera II. Si ij, qui difficultatem in sensationibus au-
ditùs exercendis nacti, nulli operæ sumptuque parcunt, ut
pristinam in audiendò facilitatem recuperent, quantò prom-
ptius tu supra dicta impedimenta removere debeas, ut facul-
tatem audiendi spiritualem id est, promptitudinem in obe-
diendo tibi, alijsque tam utilem ac necessariam recuperes?

Confidera III. Quomodo deinceps dicta impedimenta
removere. Et eam in obediendo celeritatem procurare ve-
lis, ut jurè de te obedientia, illud Sponsæ Cant. 2. usurpare
possit: *Similis est Dilectus meus caprea, hinnulòque cervo-
rum*: Colloq. ad Christum.

Pro octava Die.

MEDITATIO I.

DE HUMILITATE RELIGIOSI, VEL
SACERDOTIS.

TESSERA. Discite à me, quia mitis sum, & humilis corde,
& invenietis requiem animabus vestris. Math. 11.

Punctum I.

Confidera I. In quo consistat vera Humilitas Religiosae vel Sacerdotis, scilicet in hoc, ut verè seipsum despiciat, & ab alijs quoque despici optet, ac gaudeat.

Confidera II. Quid sit verè se despiciere, scilicet omni bono indignum, & omni malo dignum iudicare, unde sequitur, ut, quoties laudaris, honoraris, aestimaris, aut amaris, non modò non gaudere, sed potius tristari & indignari debeas, eò quòd tanta dona indigno collata sint; eò contra verò, si contemneris, vituperaris, illuderis, aut odio habearis, perinde te lætari oporteat, sicut gaudere soles, si videris, cum qui sceleribus suis plurimos graviter offendit, condigna poenis affici.

Confidera III. Quàm longè tu etiamnum ab his ab hac humilitate, utpote qui omne, quod contemptum tui redollet, tantopere averfaris, nec sine insigni animi rancore suscipere consueveris. Colloq. ad SS. Patronos.

Punctum II.

Confidera I. Quanta motiva unde quaque se tibi offerant, ad insignem profectum in hac virtute faciendum; si enim in supra convertas, reperies per nullam virtutem æquè DEUM glorificari, ut adeò meritò quidam dixerit, Deum & honorem habere se, sicut quantitas discreta, & continua se habent, eò quòd tantum adjiciatur Dei Gloriæ, quantum hominibus ipsius aestimatione demitur, sicut quantitas discreta in tantum crescit, quantum continua diminuitur. Si infra te convertas, Infernum & Purgatorium non faciliùs evades, quam humilitate, cum ipse Christus pronuntiaverit, humiles requiem inventuros animabus suis; sed nec diabolus faciliùs vinces, quàm humilitate, sicut scilicet Antheus vicit Heronem, dum in terram se prostravit. Si te extrà convertas, reperies omnes te meliores esse, cum de nullo probare possis, eum esse graviorem peccatorem, quàm tu sis, adeoque omnes præsumere bonos, te verò solùm aestimare debeas malum & peccatorem; si tandem te intrà convertas, nihil æquè reperies aptum ad divinam tibi liberalitatem ac benevolentiam demerendam, cum Deus perinde ac natura non peccat

tur vacuum, atque adeo tantò copiosius te suis donis repleturus sit, quantò plenius te ipsum ab omni æstimatione, aliisque ejusmodi vanitatibus evacuabis.

Considera II. Quàm magna sit Dei Clementia ac bonitas, quæ huic exercitio annihilationis, & contemptus tui, quem propter solam vilitatem tuam jure meritissimo subire debuisses, tam ampla præmia constituerit, quibus te ad dictum contemptum æquo animo ferendum alliceret, an non insignem illius Medici charitatem esse diceres, qui ut ægrum ad sumendas, quas parârat, medicinas illiceret, ultrò ei largissima dona, favorésque in præmium arrepti pharmaci sponderet?

Considera III. Quanta ex adverso fuerit tua superbia, & ingratitude, qui, cum videres, Dominum tuum etiam ad mortem usque humiliatum esse, ausus tamè sis, hominum favorem ac æstimationem tam ambitiosè appetere, & quidquid ad tui depressionem conducere poterat, tam studiosè amoliri? Colloq. ad B. V.

Punctum III.

Considera I. Quibus potissimum medijs uti deinceps velis, ad insignem quendam tui contemptum animo tuo ingenerandum; equidem tria non parùm tibi ad finem hunc proficua futura credo. Primum est, si sæpè aspicias in authorem fidei, & consummatorem Jesum Christum, qui proposito sibi gaudio sustinuit crucem, confusione contempta, &c. tum enim ultrò exclamabis: *Non est discipulus supra Magistrum, nec servus major Domino suo. absit mihi gloriari, nisi in cruce Domini nostri Jesu Christi &c.* Secundum est, ut frequenter tuas miseras & turpitudinem volvas, percuttendo omnes corporis, animique potentias, occasionem contemptus undique sese offerentem, promptè arripiendo. Tertium est, ut cum alijs longè melioribus frequenter te compares, tam quoad externa, quàm interna dona, sic enim haud difficulter in illas S. Antonij voces erumpes: *Vidi Monachos, & non sum ego Monachus.*

Considera II. Quàm efficacia sint hæc media, quàmque facilis, & jucunda eorum praxis tibi sit futura, si commoda.

quæ finis, ad quem ea tendunt, obtentus, tibi promittit, accuratius perpendas.

Confidera III. Quomodo deinceps opere ipso ea media adhibere, illudque tibi Thomæ de Kempis assiduo occinere velis: *Non reputes te aliquid profecisse, donec omnibus inferioriorem esse te sentias.* Colloquium ad Christum, &c.

Pro octava Die.

MEDITATIO II.

DE PATIENTIA RELIGIOSI VEL
SACERDOTIS.

Punctum I.

Confidera I. In quo consistat Patientia veri Religiosi, vel Sacerdotis, nimirum in hoc, ut, quidquid, sive corporis, sive animo molestum evenerit, id omne patienter, libenter, atque hilariter sustineat.

Confidera II. Fontes, ex quibus multiplex patiendi materia profluere solet in Religione; eos percommode P. Balthasar Alvarez (ut in vita ejus c. 10. refertur) aperuit, dum dixit: quinque ejusmodi fontes reperiri, quorum primus est, ferre patienter temporis injurias, puta frigus, tonitrua, ventos &c. Secundus est, ferre patienter molestias corporis, puta morbos, tristitiam, famem, somnum, &c. Tertius est, ferre patienter aliorum mores nobis contrarios valde. Quartus est, ferre ignominias, contemptus, & detrimenta, quæ nobis eveniunt ex eo, quod alij, qui nos sive ob sanguinem, sive ob Religionem contingunt, talia patientur, & hujusmodi contemptus dicebat P. Balthasar esse pulpæ bolum, absque ullo osse. eò quod à propria culpa sint liberi. Quintus est, ferre afflictiones spiritûs, in rebus divini obsequij, quæ magnam afferunt pœnam, quales sunt ariditates, distractiones, scrupuli &c. ad quem fontem etiam revocantur probationes, quæ à Magistris spiritûs fiunt.

Confidera III. Quàm parùm tu hæctenus ex his fontibus degustaveris, & quomodo vel deinceps ad eosdem frequentius accedere, avidiusque oblatam inde patiendi materiam haurire velis. Colloq. ad SS. PP.